

**UCHWAŁA Nr XIV/111/2015
RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIE**

z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515), § 5 i § 6 Statutu Gminy - Miasto Świnoujście przyjętego Uchwałą Nr LII/428/2009 Rady Miasta Świnoujście z dnia 26 marca 2009 r. (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2009 r. Nr 50, poz. 1247) oraz Uchwały Nr XII/83/2015 Rady Miasta Świnoujście z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 3539), Rada Miasta Świnoujście uchwala się, co następuje:

§ 1. Nadaje się Honorowe Obywatelstwo Miasta Świnoujście Panu Zdzisławowi Wincentemu Podkowskiemu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Joanna Agatowska

UZASADNIENIE

do „Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście”

Zdzisław Wincenty Podkowski urodził się 19.07.1924 roku w miejscowości Rajske k. Kalisza. Do wojny zamieszkiwał wraz z rodziną w Kaliszu, tam też chodził do szkoły podstawowej i podjął naukę w liceum, którą przerwał wybuch II wojny światowej. Po włączeniu terenów Wielkopolski do III Rzeszy i utworzeniu z nich tzw. Warthegau (Okręgu Warty), rodzina Podkowskich została wysiedlona do tzw. Generalnej Guberni i zamieszkała w Krakowie. Lata wojny dla młodego człowieka były czasem poszukiwania pracy, drobnego handlu i beznadziejnej egzystencji. Po wyzwoleniu, gdy tylko ruszyło polskie szkolnictwo, podjął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie. Ukończył je w 1946 roku z wynikiem bardzo dobrym, wykazując szczególnie zainteresowanie naukami humanistycznymi. Nie od razu po maturze mógł jednak kontynuować naukę. Młody, zakochany w literaturze i książkach absolwent liceum, podjął prozaiczną pracę magazyniera w Centrali Druków Administracji Państwowej. W wolnych chwilach przygotowywał się do wymarzonych studiów wyższych. W latach 1951 – 1954 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, na kierunku humanistycznym.

W maju 1954 roku świeżo upieczony absolwent krakowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej, podjął pracę w świnoujskim Liceum Ogólnokształcącym, jako nauczyciel języka polskiego w klasach od VII do XI. W opinii podpisanej w 1956 roku, wskazano na bardzo dobre przygotowanie do zawodu oraz wysoki poziom metodyczny prowadzonych lekcji, sumienność i pracowitość nauczyciela. Pracowitość i zaangażowanie Zdzisława Podkowskiego sprawiły, że już w 1957 roku powierzono mu funkcję zastępcy dyrektora do spraw młodzieży i wychowania.

W styczniu 1960 roku Zdzisław Wincenty Podkowski powołany został na stanowisko dyrektora świnoujskiego Liceum Ogólnokształcącego. W czasach jego dyrektorowania uporządkowane zostało obejście szkolne, wybudowano ogrodzenie, a w miejscu zburzonego w czasie wojny skrzydła i rumowiska po budynku straży pożarnej, powstało służące do dzisiaj młodzieży, boisko szkolne. Zadania administracyjne znacznie ograniczały możliwość pracy pedagogicznej. By zachować bezpośredni kontakt ze szkołą i młodzieżą, nauczał więc języka francuskiego w pierwszych klasach liceum. Szkoła i uczniowie wypełniały jego czas bez reszty, nawet kosztem życia osobistego. Przeżywał każdą maturę, losy każdego niemal potencjalnego studenta i z wielką dumą opowiadał o „swoich” dziewczętach i chłopcach. Szacunek i autorytet zespołu nauczycielskiego, jakim kierował, zdobył spokojem, wielką kulturą osobistą i umiejętnością współżycia z ludźmi. Uczciwy i wymagający jednakowo wobec siebie jak i innych, potrafił w tym zespole wytworzyć atmosferę swobodnego, twórczego myślenia. Pod jego skrzydłami dojrzewali nauczyciele będący legendą świnoujskiej oświaty: małżonkowie Kardaszowie, znakomity matematyk Zenon Mroczkowski, fizyk Stefan Sroka, Irena Janina Lech i wielu, wielu innych. Szkoła, dzięki nauczycielom i uczniom zdobyła w tym czasie renomę jednej z najlepszych w województwie. Dyrektor tej szkoły nie ustawał także w pracy nad sobą. Mimo nawału zajęć podjął studia magisterskie na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i ukończył je z wynikiem bardzo dobrym, w 1975 roku.

W pracy nie ograniczał się jedynie do szkoły. Był również radnym Powiatowej Rady Narodowej i przez jedną kadencję Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie. Tematem jego wystąpień były niezmiennie interesy szkoły i wychowania młodzieży.

Dyrektorowanie w Liceum Ogólnokształcącym przekazał w 1978 roku pani Irenie Janinie Lech. Nie oznaczało to rozstania z zawodem. Do końca pracował jako zastępca dyrektora Liceum dla Pracujących. Zmarł 28.02.1985 roku w czasie pracy, przy biurku w swym gabinecie, pochowany został w Alei Zasłużonych Cmentarza Komunalnego w Świnoujściu.

Określenie zasług uzasadniających wyróżnienie kandydata:

1) trwająca ponad 30 lat aktywność zawodowa związana z pracą dydaktyczną w Liceum Ogólnokształcącym w Świnoujściu zaowocowała wykształceniem i wychowaniem kilkuset absolwentów, wśród nich wielu znaczących osób dla społecznego i gospodarczego życia miasta,

2) pełniąc funkcję dyrektora zabiegał skutecznie o zapewnienie odpowiedniej dla procesu nauczania bazy materialnej szkoły,

3) wychował grono znakomitych nauczycieli, twórców wysokiej pozycji świnoujskiego szkolnictwa,

4) krzewił wśród młodzieży wartości moralne, humanistyczne, umiłowanie wartościowej książki i literatury narodowej.